

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Служби зовнішньої розвідки України щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої, пункту 3 частини другої статті 3, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про очищення влади“; частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону у взаємозв'язку з його положеннями частини другої статті 1; статті 19 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями її статті 64, частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону

м. К и ї в
6 липня 2017 року
№ 11-у/2017

Справа № 2-2/2017

Конституційний Суд України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Служби зовнішньої розвідки України щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої, пункту 3 частини другої статті 3, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про очищення влади“ від 16 вересня 2014 року № 1682–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 44, ст. 2041) зі змінами; частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону у взаємозв'язку з його положеннями частини другої статті 1; статті 19 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями її статті 64, частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Служба зовнішньої розвідки України звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 7 частини першої, пункту 3 частини другої статті 3, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про очищення влади“ від 16 вересня 2014 року № 1682–VII зі змінами (далі – Закон); частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону у взаємозв'язку з його положеннями частини другої статті 1; статті 19 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями її статті 64, частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону в аспекті таких питань:

– яку посаду (категорію посад) має обіймати особа, до якої застосовується заборона, передбачена частиною третьою статті 1 Закону, на основі критеріїв, визначених частиною першою статті 3 Закону, щоб підлягати звільненню з цієї посади на підставі пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону;

– які саме категорії посад керівників (заступників керівників) підрозділів Служби зовнішньої розвідки України (з огляду на встановлені законодавством її загальну та організаційну структури) мав на увазі законодавець, визначаючи критерії застосування заборони, передбаченої частиною третьою статті 1 Закону, у пункті 7 частини першої, пункті 3 частини другої статті 3 Закону;

– чи повинен Голова Служби зовнішньої розвідки України як керівник органу, до повноважень якого належить звільнення та/або ініціювання звільнення з посади осіб, до яких застосовується заборона, зазначена в частині третій статті 1 Закону, при прийнятті рішень про звільнення таких осіб згідно з частиною третьою статті 4, підпунктом 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону керуватися не лише критеріями, передбаченими пунктом 7 частини першої, пунктом 3 частини другої статті 3 Закону, а й відповідністю таких рішень меті та принципам очищення влади (люстрації), закріпленим у частині другій статті 1 Закону;

– чи повинен, за змістом статті 19 Конституції України, Голова Служби зовнішньої розвідки України при прийнятті рішень про звільнення осіб, до яких застосовується заборона, зазначена в частині третій статті 1 Закону, керуватися виключно вимогами Закону, незважаючи на те, що прийняття цих рішень може порушувати (обмежувати) окремі конституційні права громадян у спосіб, не передбачений статтею 64 Конституції України.

На думку автора клопотання, підставою для конституційного подання є практична необхідність в офіційній інтерпретації вказаних положень Закону та Конституції України у зв'язку з тим, що їх застосування Головою Служби

зовнішньої розвідки України без розуміння їх правового змісту може призвести до суттєвих порушень конституційних прав громадян – співробітників Служби зовнішньої розвідки України, щодо яких будуть застосовуватися ці положення.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, виходить з такого.

2.1. Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, який набув чинності 30 вересня 2016 року, внесено зміни до Конституції України, зокрема до її статей 147, 150, що визначають повноваження Конституційного Суду України.

У частині першій статті 150 Конституції України встановлено, що до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, офіційне тлумачення Конституції України та здійснення інших повноважень, передбачених Конституцією України.

Отже, офіційне тлумачення Закону, щодо якого Служба зовнішньої розвідки України звернулася до Конституційного Суду України у конституційному поданні, згідно з внесеними змінами до Конституції України не належить до повноважень Конституційного Суду України. Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з частиною першою статті 147 та частиною першою статті 150 Конституції України.

2.2. У частині другій статті 150 Конституції України закріплено вичерпний перелік суб'єктів права на конституційне подання, зокрема, щодо офіційного тлумачення Конституції України, який включає Президента України, щонайменше сорок п'ять народних депутатів України, Верховний Суд, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Верховну Раду Автономної Республіки Крим. Отже, Служба зовнішньої розвідки України не є суб'єктом права на конституційне подання.

Таким чином, відсутність у автора клопотання права на конституційне подання щодо офіційного тлумачення Конституції України є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до частини другої статті 150 Конституції України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Служби зовнішньої розвідки України щодо офіційного тлумачення положень пункту 7 частини першої, пункту 3 частини другої статті 3, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про очищення влади“ від 16 вересня 2014 року № 1682–VII зі змінами; частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону у взаємозв'язку з його положеннями частини другої статті 1; статті 19 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями її статті 64, частини третьої статті 4, підпункту 1 пункту 2 розділу „Прикінцеві та перехідні положення“ цього закону у зв'язку з тим, що відповідно до статті 150 Конституції України у Служби зовнішньої розвідки України

відсутнє право на конституційне подання щодо офіційного тлумачення Конституції України, а офіційне тлумачення законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ